De Oorzaken Achter het Verwaarlozen van *aṣ-Ṣalāh* [het Gebed]

Vraag:

Zijn vraag luidt als volgt: Veel mensen zijn nalatig met betrekking tot *aṣ-Ṣalāh*. Wat zijn volgens u de oorzaken hiervan? En welke middelen kunnen worden gevolgd om de moslims hiernaar terug te brengen, als Allāh {تَعَالَى} het wil?

Imām Moḥammad b. Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn:

De *Asbāb* [oorzaken] hiervan zijn talrijk en uiteenlopend. Tot de belangrijkste en grootste daarvan behoort het volgen van *ash-Shahawāt* [begeerten]. Om deze reden heeft Allāh {تَبَارَكَ وَتَعَالَى} het verwaarlozen van *aṣ-Ṣalāh* verbonden aan het volgen van *ash-Shahawāt*. Hij {سُبْحَانَهُ} zei:

﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۝ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾

"*Toen kwamen na hen opvolgers die aṣ-Ṣalāh verwaarloosden en ash-Shahawāt volgden; zij zullen Ghāyy [een verderfelijk gevolg] tegemoetgaan, behalve degenen die berouw tonen en geloven.*" (***Sūrah Maryam***, 19:59)

Tot de oorzaken daarvan behoort ook de onwetendheid van de mensen over de werkelijkheid van dit gebed: hun onwetendheid over het belang ervan, hun onwetendheid over de *Fawāʾid* [voordelen], hun onwetendheid over de *Faḍāʾil* [voortreffelijkheden], hun onwetendheid over de *Thawāb* [beloning], en hun onwetendheid over de rang bij Allāh {عَزَّ وَجَلَّ}, naast andere zaken die ertoe hebben geleid dat mensen, ja, velen van hen, het licht zijn gaan opvatten.

Tot de oorzaken daarvan, dat wil zeggen: tot de oorzaken van nalatigheid met betrekking tot *aṣ-Ṣalāh*, behoort dat velen van degenen die bidden, wanneer zij bidden, het slechts verrichten als een routinematige handeling, een louter lichamelijke handeling, dat wil zeggen: een handeling van de *Jawāriḥ* [ledematen] alleen, en geen handeling van het hart. Wij vragen Allāh om ons en hen *al-ʿAfw wa-l-ʿĀfiyah* [pardon en welzijn] te schenken.

Daarom vind je bij hen nauwelijks *Khuḍūʿ* [onderwerping], noch *Khushūʿ* [een diepe aandachtigheid], noch *Dhull* [nederigheid] vóór Allāh {عَزَّ وَجَلَّ}, noch enige bewuste aanwezigheid bij wat zij zeggen in hun gebed, noch enige bewuste aanwezigheid bij wat zij doen. Om deze reden verlaten zij het gebed zonder er ook maar iets van te hebben opgestoken.

Geen *Nūr* [licht] heeft hun harten bereikt, er heeft geen toename plaatsgevonden in hun *Īmān* [geloof], en er is bij hen geen afstand ontstaan van *al-Faḥshāʾ wa-l-Munkar* [zedeloosheid en slechtheid]. Dit alles is omdat zij het gebed verrichten als het gebed van een lichaam zonder *Rūḥ* [ziel].

Als zij *Ṣalāh* het recht hadden gegeven wat betreft *Khushūʿ*, *Ḥuḍūru-l-Qalb* [aanwezigheid van het hart], *Inābah* [berouwvolle terugkeer tot Allāh], en het besef van de mens dat hij vóór zijn Heer staat, dan zou hij van dit *Ṣalāh* houden, eraan gehecht raken, en zou zijn hart ernaar neigen.

Om deze reden zei de Profeet ﷺ:

«جُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

"De verkoeling van mijn ogen is geplaatst in aṣ-Ṣalāh."

Bron: *Silsilah Fatāwá Nūr ʿalá ad-Darb* | **Opname** nr. 72.